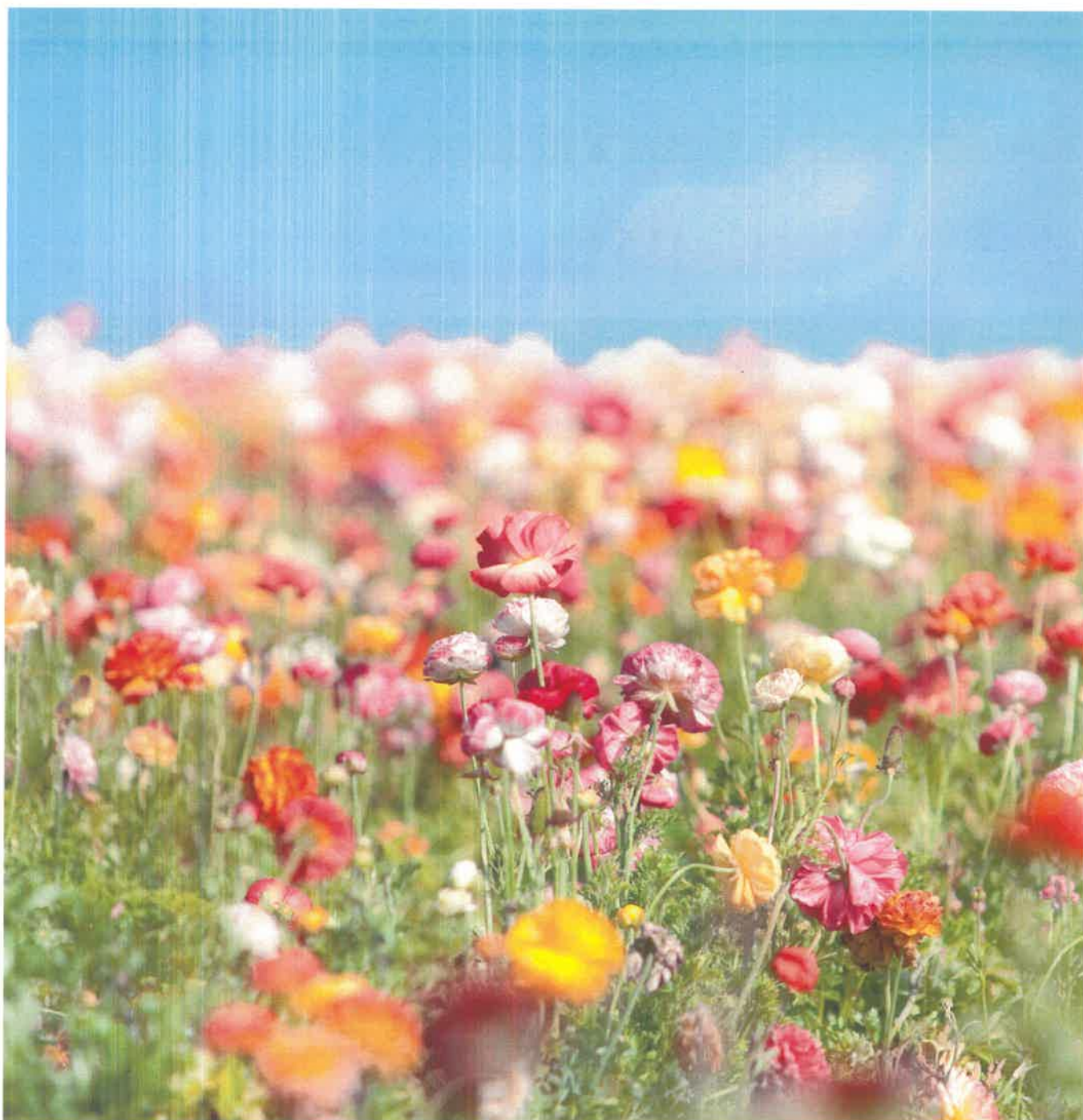

Z LUKOVSKÉHO PODHRADÍ ČÍSLO 1/2025

Čtvrtletník DS Lukov * Číslo 1/2025* Vychází v počtu 120 ks* Neprodejné

Úvodní slovo

Jmenuji se Eva Bartošová a je mi 54 let. Narodila jsem se ve Zlíně, před 33 lety jsem se ve Zlíně také vdala a stále tam bydlím se svým manželem.

Mé prvotní životní a pracovní zaměření nebylo vůbec sociální. Maturovala jsem na střední průmyslové škole elektrotechnické ve Zlíně, kde jsem vystudovala obor Automatizační a výpočetní technika. Této profesi jsem se však věnovala velmi krátce. A to do první mateřské dovolené, kdy se mi narodil syn Adam a za dva roky po něm druhý syn Pavel.

Po mateřské dovolené se mi naskytla pracovní příležitost právě v Domově pro seniory Lukov, kde v roce 1999 hledali skladní. Místo jsem přijala a v domově zůstala doposud. Jen z práce skladní jsem se za pár měsíců posunula na místo sociální pracovníce a později na vedoucí sociálního úseku. Během těch let, co zde pracuji, jsem měla příležitost si krátce, spíše nárazově, vyzkoušet téměř všechny pracovní pozice. Jednalo se o mimořádnou dopomoc, na úsecích, kde byla velká pracovní neschopnost. Je to již velmi dávno, kdy jsem pomáhala v prádelně, byla jsem v kuchyni, vypomohla na vrátnici a díky své původní profesi jsem se zapojila i do revizí elektrospotřebičů na údržbě. Zpětně jsem za všechny tyto příležitosti ráda, protože jsem poznala práci v domově, naučila se vážit si všech našich pracovníků ať jsou na jakémkoliv úseku a vím, že jejich práce není jednoduchá.

Úvodní slovo

Díky práci sociální pracovnice jsem měla a stále mám možnost poznat téměř všechny naše klienty. Věřte, nebo ne, někteří z nich jsou zde ještě déle než já. A to je co říct. Takže věřím, že pro většinu z vás nejsem neznámá.

A jak jsem se dostala na místo ředitelky? Na počátku roku 2025, kdy odcházela stávající paní ředitelka Ing. Procházková, jsem se přihlásila do výběrového řízení na její místo. Toto výběrové řízení se mi podařilo vyhrát a od 1. února letošního roku jsem zde ředitelkou. Když jsem se hlásila do výběrového řízení, říkala jsem si: „...domov znám, lidi znám, zkusím to...“ Jsem si vědomá toho, že stát se ředitelkou není rozhodně to samé jako ředitelkou být. V tomto ohledu mám oporu ve své předchůdkyni Ing. Procházkové. Mohu se na ni se kdykoliv obrátit, vždy mi poradí. Velmi si toho vážím a při této příležitosti bych jí chtěla prostřednictvím článku moc poděkovat. A nejen za to že mi pomáhá teď, ale hlavně za to, co všechno pro nás a náš domov za celých těch dlouhých devět let udělala.

Mgr. Eva Bartošová
ředitelka domova

Představujeme se vám

Jitka Slámková 1. oddělení

Jmenuji se Jitka Slámková, bydlím v Holešově. Mám 3 dospělé děti, od nejstarší dcery mám 2 vnučky. Pracovala jsem jako pastorační asistentka v Centru pro rodinu v Holešově. V loňském roce Centrum ukončilo svoji činnost .

V květnu jsem nastoupila do domova jako uklízečka na 1.odd., od nového roku jsem na stejném oddělení jako aktivizační pracovníce. Svůj volný čas ráda trávím s rodinou, baví mě práce na zahradě, ráda pečů – buchty, koláče, cukroví, ale také chleba, který už dlouho nekupuji, pečů si ho sama. Proto₂ se moc těším na to, co si s klienty společně upečeme při našich aktivitách.

Barbora Klementová 2. oddělení

Jmenuji se Barbora Klementová. Žiji s manželem a dvěma syny v malebné vesnici přímo pod Sv. Hostýnem v Brusném. Zde v DS Lukov jsem začala pracovat v září loňského roku jako pečovatelka na 2odd. V lednu jsem zde nastoupila na pozici koordinátorky. Mám ráda společnost lidí a proto mi má práce dává smysl a naplňuje mě. Ve svém volném čase v naší obci organizuji různé akce pro děti. Dále se věnuji pečení dortů, četbě knih, poslechu rockové hudby. V životě zastávám heslo: „Ve všem zlém najdi něco dobrého!“

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA

Máme za sebou další ročník projektu Ježíškova vnučata, do kterého se každoročně hlásíme. Můžeme bilancovat co dobrého nám v loňském roce přinesl. Skrze projekt se nám podařilo zajistit zejména společné kulturní akce díky dárcům, kteří se do projektu zapojili a obdarovali náš domov. Snažili jsme se dělat maximum, aby přínos Ježíškových vnučat byl co největší. A co jsme tedy v loňském roce díky projektu zažili?

V lednu nás navštívila přes projekt Ježíškova vnučata p. Buriánová, která mimo jiné vydala i knížku o pečení Cesta z těsta. Pro klienty byla připravena ochutnávka výborných dortů, které si mohli za pomoci p. Buriánové ozdobit.

V březnu loňského roku za námi přijel karikaturista Ivan Křemeček a to díky firmě STABILO, která nám (přes Ježíškova vnučata) toto setkání zprostředkovala. Klienti si užili krásné dopoledne, plné dobré nálady a smíchu. Firma STABILO nám zde zanechala fixy a pastelky.

Dále jsme se podívali do Izraele, což bylo velké přání klientů a dárci manželé Rozbrojkovi z Modré u Velehradu nám toto přání splnili a cestovatelská přednáška se podařila uskutečnit.

V dubnu jsme si mohli užít koncert souboru Zvonky Dobré zprávy z Kateřinic a díky vedoucí souboru paní Leckéši se všichni členové mladšího sboru tak stali Ježíškovými vnoučaty.

Poslední splněné přání jsme zrealizovali v září kdy na domově proběhly Svatováclavské slavnosti. Zrealizovat akci se nám podařilo díky projektu Ježíškova vnoučata a kolektivu pracovníků ARO – úrazová nemocnice Brno Dárci z projektu J nám pomohli zajistit cimbálovou muziku s Davidem Dorňákem. Za kolektiv dárců dorazily 3 dámy, a celé ARO Brno prezentovaly.

Touto akcí bylo vyčerpané poslední přání klientů, o které si v rámci Ježíškových žádali a poslech cimbálu byla pro nás krásná tečka za celým projektem z loňského roku 2024. Velmi si vážíme všech dárců, kteří se do projektu zapojili a díky nim jsme my napomáhali plnit vánoční přání klientům.

Ježíškova vnoúčata jsou celoročním projektem Nadačního fondu Českého rozhlasu, jehož hlavním vrcholem je předvánoční plnění přání tisíců osamělých seniorů v ČR. Na webu jeziskovavnoucata.cz mají lidé, vždy od poloviny listopadu, možnost vybírat jak z přání hmotných, tak zážitkových.

A co nás čeká v novém roce 2025 díky projektu Ježíškova vnoúčata? Můžeme se těšit například na návštěvu domácích zvířat, ukázkou přípravy exotické kuchyně, navštíví nás kouzelník, harmonikář. Také našemu zařízení byla od Ježíškova vnoúčate darovaná kuchařka 99 sladkých teček podle Marie Baťové podle které si klienti budou v průběhu roku připravovat různé dobroty, také jsme si již mohli poslechnout houslový koncert a užít besedu s harmonikářem z Provodova.

Bc. Monika Brunová – sociální pracovníce

Certifikace domova na certifikované pracoviště bazální stimulace

Certifikace domova na pracoviště Bazální stimulace dle prof. Dr. FRÖHLICHA

Vážení klienti jistě jste si někteří z vás všimli, že na vchodové dveře jednotlivých oddělení přibyly nálepky, které označují dané oddělení jako certifikované pracoviště bazální stimulace. Co to pro nás tedy vlastně znamená?

V České republice se koncept Bazální stimulace uplatňuje od roku 2003. V průběhu dalších let byly proškoleny stovky poskytovatelů zdravotní péče, sociálních služeb a speciální školy. Koncept je integrován do péče nejen v nemocnicích, ale také v léčebnách dlouhodobě nemocných, odborných léčebných ústavech, rehabilitačních ústavech, hospicích, domovech pro seniory, domovech pro osoby se zdravotním postižením a ve výuce žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Je prezentován také ve výuce studentům na univerzitách studijních oborů ošetrovatelství, fyzioterapie, ergoterapie nebo speciální pedagogika.

V domově pro seniory v Lukově, byla v minulých letech proškolená velká část personálu v konceptu bazální stimulace. Část personálu je dokonce proškolená i v nastavbové koncepci. Proškolení personálu byl první krok k tomu, aby se naše krajské zařízení mohlo ucházet o certifikaci. Samozřejmě následovala implementace získaných znalostí do konceptu péče o klienty našeho zařízení. Po určité době jsme si vyhodnotili, že naše zařízení je připraveno k odbornému auditu s cílem být certifikovaným pracovištěm konceptu bazální stimulace. Do přípravy auditu jsme všichni dali velký kus práce, a podařilo se nám splnit veškerá kritéria, které certifikované pracoviště musí mít. Získání certifikátu pracoviště bazální stimulace je pro nás důležitá známka kvality poskytované péče.

SVATÝ TÝDEN

Květná neděle 13. dubna.

Květná neděle je šestá a zároveň poslední neděle postní doby. Na květnou neděli si připomínáme den, kdy Pán Ježíš slavně vjel do Jeruzaléma. Lidé ho vítali a oslavovali. Také si připomínáme, že brzy na to byl zatčen a ukřižován.

V tento den kněz posvětit jarní ratolesti- „kočičky,“ připomínají, že lidé při Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma mávali jarními výhonky palm. V kostele se čtou „pašije,“ příběh o Ježíšově utrpení a ukřižování.

Popeleční středa v letošním roce připadá na 16. dubna

Popeleční středou vstupují křesťané do čtyřicetidenního postního období, které je přípravou na oslavu Velikonoc. Datum popeleční středy je pohyblivé a odvíjí se od data Velikonoc.

Na popeleční středu uděluje kněz věřícím na čelo znamení kříže popelem- tzv. popelec – s formulí: „Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš“ nebo „Obráťte se a věřte evangeliu.“ Přijetí popelce je znamením pomíjivosti člověka a odhodlání zříct se zlého jednání (hříchu). Popel, symbol smrti a nicotnosti, se získává ze spálených palmových a olivových ratolestí, v našich krajích z „kočiček,“ posvěcených v předešlém roce na Květnou neděli.

Popeleční středa je v katolické církvi dnem přísného postu – půst od zdrženlivosti masa a půst újmy – jen jednou za den je možné se plně nasytit.

Po celou postní dobu se křesťané postí modlitbou, odříkáním a almužnou. V kostelech se modlí křížové cesty. Půst vychází z biblické a církevní tradice a je zaměřen na zkvalitnění vztahu k Bohu, druhým lidem i k sobě samému. Tím může vést i ke zlepšení života v celé společnosti.

Zelený čtvrtek 17. dubna

Zelený čtvrtek je první den velikonočního třídenní.

Připomínáme si Ježíšovu poslední večeři s učedníky a také Ježíšovu modlitbu v Getsemanské zahradě a jeho zatčení poté, co ho Jidáš zradil.

Velký pátek 18. dubna

V tento den si připomínáme Ježíšovo utrpení a ukřižování. Jako výraz vděčnosti a účasti na Ježíšově utrpení je pro nás křesťany dnem přísného postu od masitých pokrmů a újmy v jídle. V kostele se čte příběh pašijí. Uctívá se kříž – pokleknutím před křížem vyjadřujeme Ježíši vděčnost za to, co pro nás udělal.

Bílá sobota - 19. dubna

Den velkého smutku – Ježíš byl po ukřižování uložen do hrobu.

V tento den jsou kostely otevřené, můžeme se pomodlit na místě, které připomíná Ježíšův hrob.

Večer po západu slunce se začíná slavit vigilie – slavnost Ježíšova vzkříšení. Venku před kostelem kněz posvětit oheň, od kterého si všichni věřící zapalují svoje svíčky. Obnovují se křestní sliby.

Neděle zmrtvýchvstání 20. dubna

Je pro křesťany nejslavnější den v roce. Ježíš zvítězil nad smrtí, i my doufáme, že s Jeho pomocí vstaneme z mrtvých. Ježíšovo zmrtvýchvstání slavíme v kostelích každou neděli.

Velikonoční pondělí nám v letošním roce připadá na 21. dubna.

OHLÉDNUTÍ ZA SPOLEČENSKÝM ŽIVOTEM V DOMOVĚ

Kulturní a společenské akce

První adventní neděli nám zpříjemnil koncert Magdaleny Malaníkové a Mirky Soukalové. Adventní recitál pro nás byl velkým zážitkem.

Z dalších adventní koncertů a programů si můžeme připomenout setkání s Mikuláškou družinou, koncert Verunky Končákové, divadelní představení MŠ Fryšták, setkání s dětmi p. Trtílkové, ZŠ Kašava, koncert Panovy flétny, Fryštácké Javořiny a mnohé další. Prosinec byl velmi pestrý. Připomeňme si akce pomocí fotografií

Panova flétna

Fryštácká Javořina

Zvonky dobré zprávy z Kateřinic

Živý betlém

ALPAKATERAPIE

Molly a Oli - dvě užasně, přátelské alpaky, které znáte z pravidelných terapií v domově. Tato terapie je novinkou v domově, která se stala velmi žádaná pro přátelskou povahu Alpak.

INDIVIDUÁLNÍ AKTIVITY

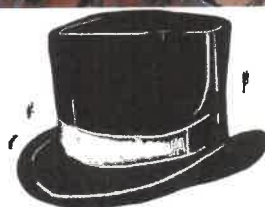
Hraběňčiny řezy patří k nejlepším moučnickům. Nadýchaný sníh promění obyčejný jablečný koláč v dezert - jako ze zámku. Tak jsme si ho s klientkami připravily a všechny si pochutnaly.

REMINISCENČNÍ DOPOLEDNE NA TÉMA ZIMNÍ SPORTY.

Společenská hra Bingo, která se stává naší pravidelnou společnou aktivitou ve společenské místnosti pro svoji oblibenost.

NAHLÉDNUTÍ DO ODPOLEDNÍHO PÁNSKÉHO KLUBU.

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA

Ježíškova vnučata a letošní splněná vánoční přání. Ježíškovo vnuče paní Goišová nám zařídila návštěvu harmonikáře z Provodova. Děkujeme za krásné odpoledne. Pro všechny byl poslech harmonikáře velkým zpestřením všedního dne.

Také nás navštívily Ježíškova vnučata dětský soubor ZUŠ z Valašských Klobouk Smíšci a Smíščata, s připraveným houslovým koncertem, který byl připravený na přání klientů. Dětem i paní učitelkám patří velké poděkování za nádhernou atmosféru, kterou k nám přinesli.

LETOŠNÍ PRVNÍ SETKÁNÍ JUBILANTŮ DOMOVA.

Oslava jubilantů je vždy radostnou událostí. Našim oslavencům poblahopřála naše paní ředitelka, zástupci obce Lukov a zástupci Magistrátu města Zlína. Pro jubilanty byly přichystány dárky, květiny a drobné občerstvení.

Vzácná návštěva na domově, kdy za námi přijela p. Burianová, kterou všichni známe ze soutěže Peče celá země. Společně jsme si upekli dobroty z kynutého těsta.

PEČE CELÝ DOMOV

Také na oddělení se zvláštním režimem jsme se pustili do společné přípravy dobrot k odpolední kávě. A klienti si vybrali lívanečky z knihy Cesta z těsta od pí Buriánové.

Další nová pravidelná aktivita "Pečeme podle Marie Baťové". Volba 1. oddělení padla na mrkváčky plněné marmeládou, které všem chutnaly.

REMINISCENČNÍ AKTIVIZACE

Klienti 2. oddělení vzpomínali, jaké přípravy předcházely domácí zabijačce, co všechno se muselo připravit dopředu, nesměl chybět pepř, majoránka, špejle, kmín, pečivo, česnek, velké hrnce a podobně. Vzpomínali jsme, jak taková zabijačka probíhala v jednotlivých domácnostech a shodli se, že zabijačka byla menší společenská událost.

Také jsme si na zvláštním režimu upekli retro hruškový koláč. Při aktivizaci pro nás bylo důležité aby klienti měli pocit pravé domácí atmosféry .

SMÍCH JE KOŘENÍ ŽIVOTA

Když žena řekne "CO?"

Není to proto, že by tě neslyšela. Jenom ti dává šanci, abys změnil, co jsi jí právě řekl.

Franta se chlubí Lojzovi, jakého má inteligentního psa. Když mu kamarád nevěří, pozve ho na návštěvu. Psovi napíše seznam na nákup, kde a co má koupit, zavěsí mu tašku na krk a pustí ho ven. Zatím s kamarádem vzpomínají na staré dobré časy. Jenže pes je pryč hodinu, dvě a když nepřišel ani za tři, Franta už má obavy, co se mohlo stát. Jdou tedy postupně podle seznamu na nákup. V prvním obchodě: „Promiňte, byl tady můj pes?“ – „Byl.“ – „A nakoupil?“ – „Ano, nakoupil.“ V dalším obchodě: „Dobrý den, byl tady můj pes?“ – „Ano byl.“ – „A nakoupil?“ – „Ano, samozřejmě, jako vždy.“ Takto projdou všechny obchody, do kterých měl pes zajít, ale pes nikde. Zamyšlení kamarádi odbočí za roh a tam si to Frantův pes rozdává s nějakou fenkou. Na to Franta říká: „Vidíš ho, prevíta, tohle mi dělá pokaždé, když mu zbudou nějaké drobné.“

Ona: „Já tě miluju“.

On: „Já tě taky miluju, já tě tak miluju, že napíšu tvoje jméno na svůj barák“.

Ona: „Jestli mě opravdu miluješ, tak napíšeš svůj barák na moje jméno“.

Poštačka zvoní u dveří. Otevře jí malý, snad sedmiletý chlapec s pivem v ruce a zapáleným doutníkem v puse. Otřesená poštačka se ptá: „Ehmm... Ahoj, jsou rodiče doma?“ Chlapec potáhne z doutníku, kouř vyfoukne směrem k poštačce, odklepe popel na koberec a znuděně prohodí: „Co myslíš?“

Maminka: „Co ti řekl soused, když zjistil, žes mu rozbil okno?“ Syn: „Ošklivá slova mám vynechat?“ Maminka: „Ovšem.“ Syn: „Tak to neřekl nic.“